

1. Akármit is csinálunk életünk során, a sírkő marad meg utánunk igazán...
2. A jó szülőket feledni nem lehet, míg élünk ide hív a szeretet.
3. A jóság és szeretet megtestesülése volt.
4. A lélek él. Találkozunk.
5. A szeretet soha el nem fogy.
6. A szíve megpihent a miénk vérzik, a halál fájdalmát csak az élők érzik.
7. A te szíved pihen, a miénk vérzik, hisz a fájdalmat csak az élők érzik.
8. A viszontlátásra!
9. Adjon neked az Úr örök nyugalmat és békességet.
10. Aki dönt, felettünk áll, kezében vagyunk mindannyian.
11. Aki hisz én bennem ha meghal is él.
12. Aki szeret, az soha nem feled, mert te túléled az őszt és a telet.
13. Áldás emlékére.
14. Áldás és béke a legszeretettebb férj drága poraira!
15. Áldás és béke drága hamvaira!
16. Áldás és béke drága poraira.
17. Áldás és béke hamvaidra!
18. Áldás és béke lengjen a felejthetetlen jó férj drága porai felett!
19. Áldás és béke lengjen drága porai fölött!
20. Áldás és béke lengjen porai fölött!
21. Áldás hamvaira.
22. Áldás poraikra.
23. Áldás reájuk.
24. Áldott e hant, mely fölött a hitvesi és gyermeki szeretet lebeg.
25. Áldott legyen emléke.
26. Állítatott férje s testvéri szeretetből...
27. Állni soká fog e kő, hamarabb elporlik azonban, mint lelkünkben ama bánat, amelyet okoz.
28. Álmodtál egy öregkort, csodásat és szépet, de a betegséged mindent összetépett.
29. Aludjék a feltámadásig.
30. Aludni fogsz s nem lesznek álmaid. Aludni fogsz és nem lesz több reggeled.
31. Ami neked csend és nyugalom, az nekem örökös fájdalom.
32. Amíg éltek értünk küzdöttek, amíg élünk nem felejti tetteket.
33. Angyal lettél ez az egy vigaszunk, imádkozzál érettünk, korán letört virágunk.
34. Arra nem gondoltál, hogy engem itt hagyta.
35. Az élet fájdalom, itt az örök nyugalom.
36. Az igazak emlékezete áldott.
37. Az Isten engem is hozzátok vigyen el.
38. Az nem hal meg kit eltemetnek, csak az hal meg kit elfelednek.
39. Az Ő szíve megpihent a miénk vérzik, a halál fájdalmát csak az élők érzik.
40. Az örök elválás fájdalmával emlékezünk.
41. Az Úr az én pásztorom.
42. Az Úr énnekem őriző pásztorom.
43. Az Úr megőrzi a ti lelketeket.
44. Az Úr veled.
45. Bánatunk végtelen, mert itt hagyta, bennünket hirtelen.
46. Béke hamvainak!
47. Béke hamvaira. Kegyeletük jeléül emeltették hálás gyermekei.
48. Béke lengjen drága hamvai felett.
49. Béke lengjen hamvai felett!

50. Béke lengjen sírhalmán!
51. Béke poraikra.
52. Béke poraira! Hálás kegyelet jeléül állította hu bánatos neje.
53. Béke veletek.
54. Bimbó voltál édes kis gyermekünk, mikor a halál elrabolt tőlünk.
55. Boldogok a halottak, akik az Úrban haltak meg.
56. Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istent meglátják.
57. Búcsú nélkül mentem én el tőletek, nem búcsúzom, ma is élek köztetek.
58. Csak ami rög volt, vált röggé, a szeretet él mindörökké!
59. Csak az évek múlnak, feledni nem lehet, hogy fiatalon kettétört életed.
60. Csak az hal meg, akit elfelednek, örökké él, akit nagyon szeretnek.
61. Családi nyughelyük.
62. De menyjével jobb lenne, ha ez mind itt és most lenne, elcsereálnám az örökkévalót egyetlen percre veletek!
63. De tudjuk, hogy a csillagok közt a legfényesebb te leszel.
64. Drága szép emléked örökké közöttünk él.
65. E példás anyának porait is áldja, hálásan tiszteli emlékét, utódja.
66. Édesanyánk nyugodj békében!
67. Édesapánk viszontlátásra, édesanyánk viszontlátásra.
68. Egy éve már annak, hogy örökre elmentél, életedben, pedig hűséggel szeretted.
69. Egy tragikus pillanat ölte meg szívedet, amely nem ismert mást csak a szeretetet.
70. Elcsitult a szív, mely értünk dobogott, pihen a kéz, mely értünk dolgozott.
71. Elég lesz-e néked köszönet helyett, hogy amíg csak élünk, fogjuk a kezéd?
72. Elég neked az én kegyelmem.
73. Elérted vágyadat itt vagy a fiadnál.
74. Életed hajnalán letört a halál, ejtsen könnyet érted, ki e sírnál megáll.
75. Életed úgy múlt el, mint egy pillanat, de emléked szívünkben örökké megmarad.
76. Életünk e világon véges, végére már csak a számvetés marad.
77. Elfáradtál az élet tengerén, pihenj csendben a föld lágy ölén.
78. Elmentél életed legszebb korában, itt hagytál bennünket bús árvaságban.
79. Elmentél, búcsúzni időd nem volt már, hiába várunk, nem kopogsz, soha már.
80. Elmúlt, mint száz más pillanat, s tudjuk mégis, hogy múlhatatlan, mert szívek őrzik nem szavak.
81. Elvitted a fényt, a mosolyt, csak egy sugarat hagytál, a szép emlékedet.
82. Emberi törvény kibírni mindent, s menni mindig tovább, akkor is, ha nincsenek már remények és csodák.
83. Emléked a szívünkben örökké él.
84. Emléked élni fog!
85. Emléked örökké él!
86. Emléked örökké élni fog szívünkben.
87. Emléked szívünkben él.
88. Emléked szívünkben örökké élni fog.
89. Emlékezünk.
90. Emlékül emeltette testvére. Béke hamvaira!
91. Én nem haltam meg, ami nektek voltam, még mindig vagyok.
92. Értünk éltél, bennünket szeretted, s bár a halál elszakított tőlünk, jóságod szívünkben él.
93. Ezen emléket szeretete jeléül emeltette ...
94. Ezt a nagy fájdalmat leírni nem lehet, csak letörölni a könnyeket.
95. Fájó és megtört szívvel emlékezünk.

96. Fájó szívünk fel-felzokog érted, örökké szeretünk, nem feledünk téged.
97. Fehér galamb szállj a fiunk fejfájára, a fájó szívű szülők helyett, te vigyázz az ő álmára.
98. Felejtethetlen édes anyjuk emlékére állították mély gyászba borult háládatos gyermekei.
99. Fiatal életed elvették tőlünk, de a lelked velünk maradt. Szeretteid.
100. Ha gyásznapijaink le fognak telni, idejövünk hozzád örökre pihenni.
101. Ha megszűnik az én szívem dobogni, idejövök hozzád megpihenni.
102. Ha ránézünk sírodnak kövére, szorgalmas munkádnak e sir lett a bére.
103. Ha vártok hát bocsánatot. Nekik is megbocsájtatok.
104. Hiába keresünk, könnyes szemünk már soha nem talál.
105. Hiába omlik rád a sír komor göröngye, emléked itt marad szívünkben örökre.
106. Hiányzol közülünk, a helyed üres lett, egy váratlan pillanat megölte szívedet.
107. Hit, remény, szeretet. Vezéreljen titeket.
108. Hogy elmentél, búcsú nélkül itt hagytál, ez nagyon fáj.
109. Hogyha hív majd jó Istenünk, fáradt testtel ide jövünk.
110. Ifjan életed tavaszán szálltál sötét sírba, szerető szüleid bánatban itt hagyva.
111. Igaz kegyelete jelül állította ...
112. Imádkoztatok ott fönt az egekben.
113. Isten veled a viszontlátásig!
114. Istenem én többé már el nem veszíthetlek Emelte hu ...
115. Istenem legyen meg a Te akaratod.
116. Istenünk kérünk, vedd helyettünk oltalmadba őt, tárd ki kapudat, nyugodni vágyó lelke előtt.
117. Jézus a mi reményünk.
118. Jézus szíve irgalmaz nekik.
119. Kedves gyermekem légy őrző angyala kis testvérekédnek.
120. Kinek gyermekét nem fedi sírhalom, az nem tudja mi az igazi fájdalom.
121. Kis szívednek gyors lüktetése, rövid kis életednek lett befejezése.
122. Korán szakított le az élet vihara, mint rózsabimbót nyílása kezdetén.
123. Könnyes az út, mely sírodhoz vezet, Isten örködjék pihenésed felett.
124. Könnyes szemmel már csak a sírodat nézzük.
125. Küzdelem és szenvedés volt az életünk, legyen nyugodt csendes pihenésünk.
126. Küzdelem volt életem, szívem megszűnt dobogni, jó testvérem, hozzád jöttem nyugodni.
127. Küzdelem volt életünk, fogadd be lelkünk, ó mennyben Istenünk.
128. Küzdöttél, de már nem lehet, a csend ölel át és a szeretet.
129. Légy hű mindhalálig!
130. Legyen áldott emléketek.
131. Legyen áldott emlékezete.
132. Legyen álma pihentető... s emléke áldott!
133. Legyen álmotok csendes.
134. Legyen békés örök álmotok.
135. Legyen emléke áldott nyugalma csendes! A béke angyala s a hálás kegyelet.
136. Legyen meg a Te akaratod!
137. Legyen örök álmod oly édes, mint amilyen keserű a bánata megtört szüleidnek.
138. Lelked, mint fehér galamb, csendesen messzire szállt.
139. Magadba zártad a sors ezernyi baját, és váratlanul, búcsú nélkül minket itt hagytál.
140. Már nem félek a haláltól, mert tudom, hogy egyszer ti is itt lesztek velem, újra érezhetem a szeretetet és ölelésetek.

141. Még most is hallom a hangodat, érzem kezed, hogy most is simogat.
142. Megpihenni tértem, éltem alkonyán, örök nyugalmat adj nekem jó atyám.
143. Mert én tudom, hogy az én megváltóm él és utoljára az én porom felett megáll.
144. Miért szakított bimbót a halál, mikor hervadt virágot is talál.
145. Miért vett bimbót a halál, amikor hervadt rózsát is talál.
146. Míg a hu fiú nyugossza álmát, kesergő szüleit vigasztalja a Hit.
147. Mikor testemet már roskadozva vittem, váratlanul, csendesen átkarolt az Isten.
148. Mindvégig azt adtad, ami a tied: nyugalmat, jóságot, örömet, hitet!
149. Mint vadra a vadász ki lesben áll, úgy rabolt el tőlem orvul a halál.
150. Nehéz - e kő, de nehezebb a bánat, mely szívére borult az egész családra.
151. Nehéz utam itt ért véget.
152. Nekem az élet Krisztus és a meghalás nyereség.
153. Nélküled üres a ház, lelkünk nyugalmat nem talál!
154. Nem fogjuk többé elfáradt kezedet, nem simogatjuk öszülő fejedet.
155. Nem okozott nekünk csak egyszer bánatot, elment fiatalon, fehérén, s fekete gyászt hagyott.
156. Nevesetek és gondoljatok rám, hiszen én itt vagyok veletek, csak én az út másik oldalán.
157. Nevezetek a nevemen, beszéljetek hozzám olyan könnyen és egyszerűen, ahogy mindig.
158. Nincs szó, mely híven fejezhetné ki fájdalomat, nincs szó, csak könny.
159. Nyíljatok a sírján, halványsárga rózsák, zengjete éneket, énekes madárcák.
160. Nyugodalom, mely elszállottál a mi szívünkéből, szállj ide e sírnak drága lakója fölé.
161. Nyugodj békében.
162. Nyugodjanak a jó Isten nevébe.
163. Nyugodjatok békében.
164. Nyugodjon por teste a földnek gyomrában lelke orvendezzen angyalok sorában.
165. Nyugszik a hajnal, pihen a táj, nem tudok aludni, mert valami fáj.
166. Ó kegyetlen halál, miért vittél bimbót, mikor hervadt rózsát is találsz.
167. Oly szomorú mindig csak egyedül lenni, valakit mindenütt hiába keresni.
168. Olyan seb ez, mely nem gyógyul be, olyan bánat, melyet nem ért, csak az, aki átélte már.
169. Olyanok voltunk, mi is mint ti, olyanok lesztek majd ti is mint mi: por és hamu.
170. Örök életet adott nekünk az Isten.
171. Örök nyugvó helyük.
172. Örök világosságban, békében nyugodj, soha el nem feledünk, biztosan tudod.
173. Össze-omlott hamvai nyugvó-helyt felett emelt bús ...
174. Pihenésed legyen édes.
175. Pihenj csendesen.
176. Reményünk csillagát fedi e sírhalom, emlék keresztje rá szülői fájdalom.
177. Segítő szavad örökké halljuk, dolgos kezed érezzük.
178. Sírját e márvány, emlékét tettei őrzik.
179. Sok szenvedés és hosszú igen nagy fájdalmak útján érkeztem ide.
180. Sokat küzdöttél, sokat dolgoztál, majd sokat szenvedtél, de emléked szívünkben örökké él.
181. Számunkra te soha nem leszel halott, örökké élni fogsz, mint a csillagok.
182. Szent az ígélet: hit - s örök élet!
183. Szeretettel emlékszünk.
184. Szeretetünk örökké él szívünkben.
185. Szeretetünk örökké veled marad!

186. Szeretetünk síron túl is él
187. Szerető szíve pihen a föld alatt, minden érted hulló könnycsepp nyugtassa álmodat.
188. Szerető szíved nem dobban már többet, vigasztaló szót nem kapok már Tőled.
189. Szeretteim ne fájjon értem szívetek, kívánom, míg éltek boldogok legyetek.
190. Szeretteim, én már elmegyek, küzdöttem, de már nem lehet, a csend ölel át és a szeretet.
191. Isten veletek.
192. Szíveteket ne eméssze fájdalom, vigasz legyen, hogy örökké álmodom.
193. Szívük nemes volt, kezük dolgos, életük nehéz volt, álmuk legyen boldog.
194. Találkozunk ott, ahol a szív nem fáj.
195. Távozásod örökre összetörte szívünk, mert rajongva szerettünk drága gyermekünk.
196. Te voltál a szemünk fénye csillaga, Jézuskának kicsi kis angyala.
197. Te voltál életem segítőtársa, szerető szívemnek kinyíló virága.
198. Tebenned bízunk eleitől fogva.
199. Téged kereslek, utánad vágyom, nem hiányzott így még senki a világon.
200. Temető csendje ad neked nyugalmat, szívünk bánata örökre megmarad.
201. Tetted - rendkívüli - mert a hivatás felelőssége az életösztönt is legyőzte.
202. Tiéd a csönd, a nyugalom, miénk a könny, a fájdalom.
203. Tiétek a nyugalom, miénk a fájdalom.
204. Tudom, hogy az én Megváltóm él.
205. Utat mutatsz, mert szívünkben mindörökké létezel.
206. Van-e az életben több remény, vagy csak ennyi?
207. Van-e létünknek célja vagy csak ennyi?
208. Várjuk a nagy ígéretet, enyészetből új életet.
209. Várjuk itt nyugodtan a feltámadást!
210. Veje és leánya kik hon tisztelék emlékének e követ emelék.
211. Velem vagy Istenem mindig velem.
212. Vidám arcod nem látjuk többé, de drága emléked szívünkben él örökké.
213. Felejthetetlen emléketek szívünkben örökké él.
214. Amíg szívünk dobog, emléked bennünk élni fog.
215. Nyugodjatok békében.
216. Végtelenül szerettünk, soha el nem felejtünk.
217. Emléketek megőrizzük.
218. Drága emléke szívünkben él.
219. Bánatos szívünk fájdalomtól vérzik.
220. Csak az tudja mi az igazi fájdalom, kinek szerettét fedí e sírhalom.
221. Kinek gyermekét nem fedí sírhalom, nem tudja mi az igazi fájdalom.
222. Míg élek létezel nekem.
223. Csak az hal, meg akit elfelednek.
224. Más világ most ahol él, más a szó és más a fény
Tavasza, ősz, nyár és tél, nélküle fúj itt a szél.
225. Emlékük örökké élni fog.
226. Te messze vagy, de hangod befonja álmom, s szívemben nappal újra megtalálom.
227. Egyetlen titka volt jószágos lelkednek: mosoly, hit és tiszta szeretet.
228. Veled csodálatos és könnyű volt az élet.
229. Ha majd a mi szívünk is megszűnik dobogni, ide jövünk hozzád megpihenni.
230. Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is él.
231. Szereteted szívemben örökké élni fog.
232. Szeretetünk kíséren.

233. Szívemet hozzád emelem, és benned bízom Uram.
234. A szeretet őrzi az emléket.
235. Az Úr énnekem őrző pásztorom.
236. Nem haltál meg csak előre mentél
237. Távol vagyunk tőled gyönyörű virágunk, a Te két szép szemed álmunkban is látjuk.
Akkor is jólesik, ami árva kis szívünknek, mert mi igazán szeretünk Téged.
238. Jól csak a szívével lát az ember.
239. Némám állunk e sírhalom felett, zokogva áldjuk emléked.
240. Egy tragikus pillanat megölte szívedet, melyben nem volt más csak jóság és szeretet.
241. Mikor elfáradtam fájt nekem már minden, a jó Isten átölelt magához vett engem.
242. Sírva jöttünk e világra, sírás közt költöztünk el.
De ha jutottunk boldogságra, semmit sem veszítettünk el.
243. Szemünkben látjuk arcodat, fülünkben halljuk hangodat.
Bennünk így maradsz meg örökre, örökké szeretve.
244. Sorsunk elválás, hitünk találkozás.
245. Álmodj szépet gyermekem, álmod tovább az életed.
Szenvedésünk véget ér, ha majd itt álmodunk veled.
246. Ne csüggedj el, ha sújt fájdalom, Jézusnál van vigasz és oltalom.
247. Olyan csend van itt nélküled, hogy szinte hallani, amit még utoljára akartál mondani.
248. Itt a földön nagy szeretetben éltetek
Megpihenni e csendes helyre tértetek.
249. Mint gyermek, aki már pihenni vágyik
És el is jutott a nyugalmas ágyig.
250. Elcsitul a szív, mely értünk dobogott
Elpihen a kéz, mely értünk dobogott
Lelkünkben élni fogsz, míg szívünk dobog
De Te számunkra nem leszel halott
251. Nem volt nagy és kiváló
Csak szív, a mi szívünkhöz közel álló.
252. Mikor az erőm elhagyott
És a lelkem roskadozva vittem
Csendesen és váratlanul átkarolt az Isten.
253. Így múlnak el napjaim csendesen
Míg magadhoz nem ölelsz életem.
254. Én már pihenek
Utamnak végére értem.
255. Lelkünk, mint a sólyom, úgy ül a bölcsesség karján,
Hogy elrepítsen – mikor megszülettünk elereszt,
S mikor meghalunk, visszavár.
256. „Annyira akartam élni, a betegséget legyőzni,
Búcsúztam volna tőletek, de erőm nem engedett,
Így búcsú nélkül szívetekben, Továbbélhetek „
257. S ha nevetek vagy ajkamon kel ének
Teszem, mivel egyetlen menedékem ez,
Hogy elrejtsem szavát a szenvedésnek.

258. Ha a puszik esőcseppek, egy tengert adok
Ha az ölelések falevelek, egy erdőt adok
És ha szeretet örök, akkor az
Örökké valóságot adom neked.
259. Alszom mélyen zúgó lomb alatt,
Ó, ne zavarjátok meg édes álmomat.
Boruljatok a síromra csendesen,
Legyetek nyugodtan, már nem fáj semmi sem.
260. Ha emlegettek köztetek leszek,
De fáj látnom könnyetek.
Ha rám gondoltok, mosolyogjatok,
Mert én már Istennél vagyok.
261. Születés, élet, halál,
Mind kimérettet nekem,
S hogy Te mellettem voltál,
Egy világ volt így velem.
262. „Az Ő szíve megpihent a miénk vérzik,
a halál fájdalmát csak az élők érzik”
263. Elfáradtál az élet tengerén
Pihenj csendben a föld lágy ölén.
264. „Ha ránézünk sírodnak kövére
Szorgalmas munkádnak e sír lett a bére”
265. Béke poraikra
266. Istenünk kérünk, vedd helyettünk oltalmadba őt
Tárd ki kapudat, nyugodni vágyó lelke előtt.
267. Küzdelem és szenvedés volt az életünk
Legyen nyugodt csendes pihenésünk.
268. Emléked szívünkben örökké élni fog.
269. „Elmentél életed legszebb korában
Itt hagytál bennünket bús árvaságban”
270. Küzdelem volt életünk
Fogadd be lelkünk
Ó mennyben Istenünk.
271. „Még most is hallom hangodat,
Érzem kezed, hogy most is simogat”
272. Az Úr énnekem őriző pásztorom
273. A jó szülőket feledni nem lehet
Míg élünk ide hív a szeretet.
274. Egy tragikus pillanat ölte meg szívedet
275. Amely nem ismert mást csak a szeretetet.
Tetted – rendkívüli – mert a hivatás a felelőssége
Az életösztönt is legyőzte!
276. Amíg éltek értünk küzdöttek
Amíg élünk nem felejtjük tettüket.
277. Megpihenni tértem, éltem alkonyán.
278. Örök nyugalmat adj nekem jó atyám...

279. Az nem hal meg kit eltemetnek
Csak az hal meg kit elfelednek
280. „Boldogok, akiknek szívük tiszta:
Mert ők az Istent meglátják...”
281. „Fehér galamb szállj a fiunk fejfájára
A fájó szívű szülők helyett,
Te vigyázz az ő álmára”
282. „Kis szívednek gyors lüktetése
Rövid kis életednek lett befejezése”
283. „Olyanok voltunk mi is, mint ti
Olyanok lesztek majd Ti is, mint Mi”
„...Por és Hamu...”
284. Mint vadra a vadász ki lesben áll,
Úgy rabolt el tőlem orvul a halál.
285. „Bánatunk végtelen, mert itt hagytál
Bennünket hirtelen.
286. Emléked szívünkben örökké élni fog
287. „Drága szép emléked örökké közöttünk él”
288. Nehéz – e kő, de nehezebb a bánat
Mely szívére borult az egész családnak.
289. „Pihenj csendesen”
290. Szívük nemes, kezük dolgos
Életük nehéz volt, álmuk legyen boldog.
291. Csak az hal meg, akit elfelednek
Örökké él kit nagyon szeretnek
„Kinek gyermekét nem fedí sírhalom,
Az nem tudja mi az igazi fájdalom”
292. Nem okozott nekünk csak egyszer bánatot
Elment fiatalon, fehéren
S fekete gyászt hagyott.
293. Miért szakított bimbót a halál
Mikor hervadt virágot is talál...
294. Bimbó voltál édes kis gyermekünk
Mikor a halál elrabolt tőlünk
Angyal lettél ez az egy vigaszunk
Imádkozzál értünk, korán letört virágunk.
295. „Fiatal életed elvették tőlünk
De a lelked velünk marad. Szeretteid”
296. Miért vett bimbót a halál
Amikor hervadt rózsát is talál
Reményünk csillagát fedí – e sírhalom
Emlék keresztje rá szülői fájdalom.
297. „Korán szakított le az élet vihara
Mint rózsabimbót nyílása kezdetén!”
298. „Ifjan életed tavaszán szálltál sötét sírba
Szerető Szüleid bánatban itt hagyva”

299. Te voltál a szemünk fénye csillaga
Jézuskának kicsi kis angyala.
300. „Életed hajnalán letört a halál
Ejtsen könnyet érted, ki e sírnál megáll!”
301. Oly hirtelen elrabolt a halál
Szívünkben örök fájdalmat hagyta.
302. Álmodtunk egy öregkort, csodásat és szépet,
de a kegyetlen halál mindent összetépett.
Csoda volt, hogy éltél, és bennünket szerettél,
nekünk nem is haltál meg, csak álmodni mentél.
Egy reményünk van, mi éltet és vezet,
hogy egyszer majd találkozunk veled.
303. A bölcsőtől a koporsóig
Minden múlandó, illanó itt.
Ma még jövő, holnapra múlt,
A tarka lepke porba hullt.
304. "Ami bennem lélek, veletek megy; ott fog köztetek lenni mindig.
Megtalálsz virágaid között, mikor elhervadnak;
megtalálsz a falevélben, mikor lehull;
meghallasz az esti harangszóban, mikor elenyészik;
s mikor megemlékezel rólam, mindig arccal szemközt fogok veled állani."
305. "Hogy újra légy,
csak egy szó kellene,
s olyan szó nincs."
306. "Alszik. Üldözte őt a sors ezernyi bajjal,
És mégis élt, amíg mellette volt egy angyal.
Mehalt. Oly egyszerű a magyarázata:
Mikor a nap lemegy, beáll az éjszaka."
307. Nagyon akartam élni még,
Érezni szívetek melegét.
Nem adta a sors nekem,
Elvámolta az életem.
Búcsú nélkül kellett elmennem,
Őrizzetek szívetekben.
308. Meghalni könnyebb, mint örök búcsút venni attól, kit igazán szerettünk.
309. Megpihen a dolgos jó apai szív.
Áldás, és hála övezi e sírt,
Szerető férj voltál drága édesapa,
Bánatos családonak most az őrangyala
310. Égő könnycsepp mondd neki, hogy szeretünk,
Soha el nem feledünk!
311. Hirtelen halálod
Nagy fájdalmat okozott,
De jóságod és szereteted
Szívünkben örökké élni fog.
312. Szívünkbe helyedet
Nem pótolja semmi,
Míg e földön élünk
Nem fogunk feledni.
313. Emlékedet megőrizzük.

314. Emlékedet fájó szívvel megőrizzük.
315. Valóság voltál, álom lettél újra
316. Őszinte részvétellel búcsúzunk.
317. Végző búcsú
318. Őszinte fájdalommal búcsúzunk.
319. Pihenj Te drága szív, mely megszűntél dobogni,
szerető jószágod nem tudjuk feledni.
320. Némán megállok sírod felett, s csendben elrebegek emlékedet.
321. Hiányod érezzük, emléked őrizzük.
322. Szívemben örökké élni fogsz.
323. Nyugodj békében.
324. Míg éltél, szerettünk, míg élünk siratunk.
325. Csodás valóság voltál, s most utolérhetetlen álom lettél.
326. Amíg élek nem felejtelek.
327. Őszinte részvétellel búcsúzom.
328. Meghal minden, és elmúlik minden
329. Lombos erdők
Vigyázzák örök álmodat
330. Földön többé sose látlak, De visszavárlak, tudhatod
331. "Nekem már várni nem szabad, Titokzatos hívó szavak"
332. "Úgy vágytam ide, s most már szállnék"
333. "Állni gyászban, súlyos ezüstben,
Fuldokolni a fáklyafüstben"
334. "S a fájdalmak is mások, Mert semmit se tehettek"
335. "Valami nagy-nagy,
Bús semmiségbe beleveszek"
336. "Sose lesz másként, így rendeltetett"
337. "Nagy torna ez, bús végtelen,
Ez a gyalázatos jelen"
338. "Sok volt immár a jóból,
Erőm elfogyott, meghalok"
339. "Nincsen szavunk, amit kimondhatnánk"
340. "Most minden-minden imává vált"
341. "S oly furcsa a ravatalom:
Már elhagylak benneteket"
342. "Áldjon meg az Isten
Úgy is vége most már
Kész a ravatalom,
Áldjon meg az Isten."
343. "S mert halhatunk bármelyik percben,
célunk mégis az örökkévalóság.
S az ember szívében van a legtöbb jószág.
Talán örökség, talán halál.
Hát jöjjetek, beígért éjszakák."
344. "Akár ha lent, akár ha fönt,
A szegényé csupán a csönd"
345. Szenvedésed után a halál nyugalom,
De Nélküled élni örökös fájdalom.
346. "Az éj komoly, az éj nehéz,
Alszom hát Én is"

347. "Fáj a szívem, a szó kihűl,
Bennem a múlt"
348. "Ó áldott anyaföld, itt pihensz, itt"
349. "Szoktatom szívemet a csendhez,
Nem oly nehéz ez"
350. "Béke és halálos örökség"
351. "Megyek a bús, nagyszerű Sötétnek,
Engem vár, engem, rohanok"
352. "Az Isten könyörületes,
Sokáig láthatlan és néma"
353. "Béke és halálos örökség"
354. "A virág elhervad rövid pár nap alatt,
De emléked szívünkben örökre megmarad.
Számunkra Te sosem leszel halott,
Örökké élni fogsz, mint a csillagok."
355. Lomb, szírom, virág, susogja a szél
Hogy emléktek köztünk örökké él.
356. Sokat fáradtak az élet tengerén
Pihenjete most Jézus szent szívén
357. Jézusom Te adtál erőt a szenvedésben,
Adj örök nyugalmat lelkünknek a mennyben.
358. Istenbe vetett hit ragyogjon sírod sötét éjszakája,
Virrasszon koporsód hosszas álma felett
359. Elválni kedveseinktől fájdalmas és nehéz,
de szívem a Szent reménnyel a jövőbe néz.
Jézus én bizodalmam hiszem, hogy egy napon
Szeretteimet a mennyben újra megláthatom.
360. Te voltál a fény, a ragyogás
Kérlek, vigyél el magaddal
És ha szerelmed porrá égett
Hints be vele a régi emléket
Ha majd letesznek hozzád, megfogom a kezed
Még érezzük, hogy összetartozunk
Ez lesz az utolsó legboldogabb napunk.
361. Elfáradtál az élet tengerén
Pihenj csendben a föld lágy ölén.
362. Hosszú volt az út, amely véget ért
Beteg szíve örök pihenőre tért.
363. Drága kincsek voltak mindketten nekünk.
Ti kincsek elvesztetek, s csak a bánat jutott nekünk.
Szeretetünk veletek van a síron túl is.
Emléketek él közöttünk, míg oda jutunk mi is.
364. Álom volt az életem, egy kis rövid álom,
Letörte ifjú életem, rövid boldogságom.
Elhervadt virágom mosolygó fényében.
Miért vitt bimbót a halál,
Mikor tépett rózsát is talált.
365. "A test elragadtatott a földről; nem úgy mindaz, ami reá emlékeztet."
366. "Egy hangszer voltam Isten kezében,
ki játszott rajtam néhány dallamot."

- Aztán eldobott és elhagyott,
de fölöttem ragyognak a csillagok."
367. Mi nem válunk el, csak te előre mentél.
368. "Végre nem butulok tovább!"
369. Nem remélek semmit. Nem félek semmitől. Szabad vagyok.
370. Hulló könnyekkel állok sírod felett,
a koporsó bezárta legdrágább kincsemet.
Megállt egy szív, mely élni vágyott.
Csak az idő múlik, feledni nem lehet.
Nehéz az életet élni nélküled.
Felejtani téged soha nem lehet.
Ha a bús napjaim le fognak telni,
Odavágynom hozzád megpihenni.
371. "Itt nyugszom. Végre megnyugodtam.
Elszállt az álom és a láz.
Ma föld fölöttem, föld alattam,
és nem emel, és nem aláz."
372. Miért tép rózsát a kegyetlen halál, mikor annyi hervadt rózsát talál?
373. Síromnál ne hullass könnyeket, nem én fekszem itt, nem haltam meg. Én vagyok a hűs
nyári szellő, csillogó hó, folyóparton a kő. Ne gyászolj, töröld le könnyedet,
nem haltam meg, e sír engem el nem temet.
374. Síromra tegyetek egy szál vadvirágot, az kísérje utam, amerre majd járok.
375. Drága összetört virágaink,
Pihenjeteek csendesen,
Ne érezzétek fájó könnyeink,
Álmodjatok, míg találkozunk odafenn.
376. "Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek."
377. "Szívük megpihenni tér ott lent a mélyben,
Lelkükre angyalok vigyáznak fent az égben."
378. "Csak egyet álmodsz, és jövök,
A földön itt mi sem örök,
S melletted leszek újra én."
379. "Nem élt belőle több és most sem él,
s mint fán se nő egyforma két levél,
a nagy időn se lesz hozzá hasonló."
380. Ha rám gondoltok, köztetek leszek,
de fáj, ha látom könnyeteket.
381. Ha rám gondoltok, mosolyogjatok,
mert én már Istennél vagyok.
382. De sokáig elnéznélek, ha még egyszer láthatnálak!
383. Elcsitult a szív, mely értünk dobogott,
Pihen a kéz, mely értünk dolgozott.
Számunkra te sosem leszel halott,
Örökké élni fogsz, mint a csillagok.
384. Vándor, ha erre jársz,
itt egy szomorú emléket látsz:
Kicsiny fiút takar e sír -
Lehajtott fejjel idézd fel őt.
Kapott biciklit, kisautót,

- Szerető családot, szülőt, nagyszülőt,
Dacolt a veszéllyel,
Végül mégis ő ment el vesztesen.
385. Tiéd a csend és a nyugalom, miénk a könny és az örök fájdalom.
386. "A fekete földben feketén
súlyos titokként fekszem én."
387. "Síromnál sírva meg ne állj!
Nem ott vagyok, nincs is halál."
388. Az élet olyan, mint a viharos tenger, melyben csak dolgozik az ember,
S ha egyszer céljára talál, csónakját felborítja a halál.
389. Hiába ültetünk sírodra virágot,
eltemettünk ide egy egész világot.
390. "Ifjú virág volt, mit se tudott a lét viharáról,
S máris törve pihen, s törve sir érte szívünk."
391. "Mint a szelíd tavaszalkony, olyan volt ifjú halálod,
S gyász örök éje borult ránk a bús alkony után."
392. "Megrontott tested már búsan rejti a mély sír,
Ám emléked örök kincse szívünk vigasza."
393. "Kedveseink! álmodjatok édes, szép síri álmot,
Őrt áll itt szelíden, s nem feled a szeretet."
394. Boldog, aki elhagyja a világot, boldogtalan, akit elhagy a világ.
395. "A harcot, melyet őseink vívtak,
békévé oldja az emlékezés."
396. Életed legszebb tavaszán, eltiport a halál, Emléked szívünkben örökké fáj.
397. A halál korán elragadt, de emléked meg marad.
398. Te voltál a mindenünk a bánat maradt meg nekünk.
399. Bolygócsillagként élted életed,
S halálod is úton talált.
Oh, nyugodj most e néma hant alatt,
Míg egyszer én is eljövök hozzád.
400. Akinek szüleit nem fedi sírhalom, Nem tudja igazán, hogy mi a fájdalom.
401. Egy borzalmas pillanat megölte szívedet, Nekünk más nem maradt csak fájó emléked.
402. Nyugodj e néma hant alatt, míg egyszer eljövünk tehozzád.
403. Életed sok munka volt és törődés, jutalmad legyen a nyugalom és pihenés
404. Szomorú az elválás, boldog lesz a találkozás.
405. Soha el nem felejtünk.
406. Én már alszom csendesen, ó ne zavarj meg álmomat.
407. Borulj a síromra halkan, csendben.
408. Legyetek nyugodtak, nekem már nem fáj semmitem.
409. Míg éltél, nagyon szerettünk, amíg élünk el nem felejtünk.
410. Gyászolják, kik szerették.
411. Ha fájó szívem megszűnik dobogni, hozzád jövök megpihenni.
412. Nincs a földön annyi szeretet, amennyi nekünk benne elveszett.
413. Megnyugszunk, ha majd találkozunk
414. Munka, küzdelem volt életed, örök nyugalom legyen pihenésed.
415. Amíg élt küzdött és szenvedett értünk
416. Felejthetetlen emlékeitek szívünkben örökké él.
417. Amíg szívünk dobog, emléked bennünk élni fog.
418. Végtelenül szerettünk, soha el nem felejtünk.
419. Emlékeitek megőrizzük.

420. Drága emléke szívünkben él.
421. Bánatos szívünk fájdalomtól vérzik.
422. Csak az tudja mi az igazi fájdalom, kinek szerettét fedí e sírhalom.
423. Kinek gyermekét nem fedí sírhalom, nem tudja mi az igazi fájdalom.
424. Míg élek létezel nekem.
425. Más világ most ahol él, más a szó és más a fény.
Tavaszz, ősz, nyár és tél, nélküle fúj itt a szél.
426. Emlékük örökké élni fog.
427. Te messze vagy, de hangod befonja álmom, s szívemben nappal újra megtalálom.
428. Egyetlen titka volt jószágos lelkednek: mosoly, hit és tiszta szeretet.
429. Veled csodálatos és könnyű volt az élet.
430. Ha majd a mi szívünk is megszűnik dobogni, ide jövünk hozzád megpihenni.
431. Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is él.
432. Szereteted szívemben örökké élni fog.
433. Szeretetünk kísérjen.
434. Szívemet hozzád emelem, és benned bízom Uram.
435. A szeretet őrzi az emléket.
436. Az Úr énnekem őrző pásztorom.
437. Nem haltál meg csak előre mentél
438. Némám állunk e sírhalom felett, zokogva áldjuk emléked.
439. Egy tragikus pillanat megölte szívedet, melyben nem volt más csak jószág és szeretet.
440. Mikor elfáradtam fájt nekem már minden, a jó Isten átölelt magához vett engem.
Szemünkben látjuk arcodat, fülünkben halljuk hangodat.
Bennünk így maradsz meg örökre, örökké szeretve.
441. Sorsunk elválás, hitünk találkozás.
442. Álmodj szépet gyermekem, álmod tovább az életed.
Szenvedésünk véget ér, ha majd itt álmodunk veled.
443. Ne csüggedj el, ha sújt fájdalom, Jézusnál van vigasz és oltalom.
444. Olyan csend van itt nélküled, hogy szinte hallani, amit még utoljára akartál mondani.
445. Itt a földön nagy szeretetben éltetek
Megpihenni e csendes helyre tértetek.
446. Mint gyermek, aki már pihenni vágyik
És el is jutott a nyugalmas ágyig.
447. Nem volt nagy és kiváló
Csak szív, a mi szívünkhöz közel álló.
448. Mikor az erőm elhagyott
És a lelkem roskadozva vittem
Csendesen és váratlanul átkarolt az Isten.
449. Így múlnak el napjaim csendesen
Míg magadhoz nem ölelsz életem.
450. Én már pihenek
Utamnak végére értem.
451. Lelkünk, mint a sólyom, úgy ül a bölcsesség karján,
Hogy elrepítsen - mikor megszülettünk, elereszt,
S mikor meghalunk, visszavár.
452. Annyira akartam élni, a betegséget legyőzni,
Búcsúztam volna tőletek, de erőm nem engedett,
Így búcsú nélkül szívetekben, Továbbélhetek

453. S ha nevetek vagy ajkamon kel ének
Teszem, mivel egyetlen menedékem ez,
Hogy elrejtsem szavát a szenvedésnek.
454. Ha a puszik esőcseppek, egy tengert adok;
Ha az ölelések falevelek, egy erdőt adok;
És ha szeretet örök, akkor az
Örökké valóságot adom neked.
455. Alszom mélyen zúgó lomb alatt,
Ó, ne zavarjátok meg édes álmomat.
Boruljatok a síromra csendesen,
Legyetek nyugodtan, már nem fáj semmi sem.
456. Ha emlegettek, köztetek leszek,
De fáj látnom könnyeteket.
Ha rám gondoltok, mosolyogjatok,
Mert én már Istennél vagyok.
457. Születés, élet, halál,
Mind kimérettet nekem,
S hogy Te mellettem voltál,
Egy világ volt így velem.
458. Elfáradtál az élet tengerén
Pihenj csendben a föld lágy ölén.
459. Istenünk kérünk, vedd helyettünk oltalmadba őt.
Tárd ki kapudat, nyugodni vágyó lelke előtt.
460. Küzdelem és szenvedés volt az életünk,
Legyen nyugodt, csendes pihenésünk.
461. Elmentél életed legszebb korában,
Itt hagytál bennünket bús árvaságban
462. Küzdelem volt életünk
Fogadd be lelkünk
Ó mennyben Istenünk.
463. Még most is hallom hangodat,
Érzem kezed, hogy most is simogat.
464. A jó szülőket feledni nem lehet
Míg élünk ide hív a szeretet.
465. Megpihenni tértem, éltem alkonyán.
466. Örök nyugalmat adj nekem jó atyám ...
467. Az nem hal meg, kit eltemetnek
Csak az hal meg, kit elfelednek
468. Fehér galamb szállj a fiunk fejfájára
A fájó szívű szülők helyett,
Te vigyázz az ő álmára!
469. Mint vadra a vadász ki lesben áll,
Úgy rabolt el tőlem orvul a halál.
470. Bánatunk végtelen, mert itt hagytál
Bennünket hirtelen.
471. Drága szép emléked örökké közöttünk él
472. Nehéz e kő, de nehezebb a bánat
Mely szívére borult az egész családnak.
473. Pihenj csendesen

474. Szívük nemes, kezük dolgos.
Életük nehéz volt, álmuk legyen boldog.
475. Csak az hal meg, akit elfelednek
Örökké él, kit nagyon szeretnek
476. Nem okozott nekünk csak egyszer bánatot
Elment fiatalon, fehérén
S fekete gyászt hagyott.
477. Bimbó voltál édes kis gyermekünk
Mikor a halál elrabolt tőlünk
Angyal lettél ez az egy vigaszunk
Imádkozzál értünk, korán letört virágunk.
478. Fiatal életed elvették tőlünk
De a lelked velünk marad. Szeretteid
479. Ó, kegyetlen halál
480. Miért vett bimbót a halál
Amikor hervadt rózsát is talál
Reményünk csillagát fedi - e sírhalom
Emlék keresztje rá szülői fájdalom.
481. Korán szakított le az élet vihara
Mint rózsabimbót nyílása kezdetén!
482. Ifjan életed tavaszán szálltál sötét sírba
Szerető Szüleid bánatban itt hagyva
483. Te voltál a szemünk fénye, csillaga,
Jézuskának kicsi kis angyala.
484. Életed hajnalán letört a halál
Ejtsen könnyet érted, ki e sírnál megáll
485. Oly hirtelen elrabolt a halál
Szívünkben örök fájdalmat hagyta.
486. A jóság és szeretet megtestesülése volt.
487. A lélek él. Találkozunk.
488. A szeretet soha el nem fogy.
489. A szíve megpihent a miénk vérzik, a halál fájdalmát csak az élők érzik.
490. A te szíved pihen, a miénk vérzik, hisz a fájdalmat csak az élők érzik.
491. Adjon neked az Úr örök nyugalmat és békességet.
492. Aki dönt, felettünk áll, kezében vagyunk mindannyian.
493. Aki hisz én bennem, ha meghal is él.
494. Aki szeret, az soha nem feled, mert te túléled az őszt és a telet.
495. Áldás emlékére.
496. Áldás és béke a legszeretettebb férj drága poraira!
497. Áldás és béke drága hamvaira!
498. Áldás és béke drága poraira.
499. Áldás és béke lengjen a felejthetetlen jó férj drága porai felett!
500. Áldás és béke lengjen drága porai fölött!
501. Áldott e hant, mely fölött a hitvesi és gyermeki szeretet lebeg.
502. Áldott legyen emléke.
503. Állni soká fog e kő, hamarabb elporlik azonban, mint lelkünkben ama bánat, amelyet okoz.
504. Álmodtál egy öregkort, csodásat és szépet, de a betegséged mindent összetépett.
505. Aludjék a feltámadásig.
506. Aludni fogsz, s nem lesznek álmaid. Aludni fogsz és nem lesz több reggeled.

507. Ami neked csend és nyugalom, az nekem örökös fájdalom.
508. Amíg éltek értünk küzdöttek, amíg élünk nem felejtjük tettüket.
509. Angyal lettél, ez az egy vigaszunk; imádkozzál érettünk korán letört virágunk.
510. Arra nem gondoltál, hogy engem itt hagyta.
511. Az élet fájdalom, itt az örök nyugalom.
512. Az igazak emlékezete áldott.
513. Az Isten engem is hozzátok vigyen el.
514. Az örök elválás fájdalmával emlékezünk.
515. Bánatunk végtelen, mert itt hagyta bennünket hirtelen.
516. Béke poraikra.
517. Bimbó voltál édes kis gyermekünk, mikor a halál elrabolt tőlünk.
518. Boldogok a halottak, akik az Úrban haltak meg.
519. Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istent meglátják.
520. Búcsú nélkül mentem én el tőletek, nem búcsúzom, ma is élek köztetek.
521. Csak ami rög volt vált röggé, a szeretet él mindörökké!
522. Csak az évek múlnak, feledni nem lehet, hogy fiatalon kettétört életed.
523. De mennyivel jobb lenne, ha ez mind itt és most lenne, elcserélném az örökkévalót egyetlen percre veletek!
524. De tudjuk, hogy a csillagok közt a legfényesebb te leszel.
525. Drága szép emléked örökké közöttünk él.
526. E példás anyának porait is áldja, hálásan tiszteli emlékét, utódja.
527. Egy éve már annak, hogy örökre elmentél, életedben pedig hűséggel szerettél.
528. Egy tragikus pillanat ölte meg szívedet, amely nem ismert mást csak a szeretetet.
529. Elég lesz-e néked köszönet helyett, hogy amíg csak élünk, fogjuk a kezéd?
530. Életed hajnalán letört a halál, ejtsen könnyet érted, ki e sírnál megáll.
531. Életed úgy múlt el, mint egy pillanat, de emléked szívünkben örökké megmarad.
532. Életünk e világon véges, végére már csak a számvetés marad.
533. Elfáradtál az élet tengerén, pihenj csendben a föld lágy ölén.
534. Elmentél életed legszebb korában, itt hagyta bennünket bús árvaságban.
535. Elmentél, búcsúzni időd nem volt már, hiába várunk, nem kopogsz soha már.
536. Elmúlt, mint száz más pillanat, s tudjuk mégis, hogy múlhatatlan, mert szívek őrzik nem szavak.
537. Elvitted a fényt, a mosolyt, csak egy sugarat hagyta, a szép emlékedet.
538. Emberi törvény kibírni mindent, s menni mindig tovább, akkor is, ha nincsenek már remények és csodák.
539. Emléked örökké él!
540. Emléked szívünkben örökké élni fog.
541. Én nem haltam meg, ami nektek voltam, még mindig vagyok.
542. Értünk éltél, bennünket szerettél, s bár a halál elszakított tőlünk, jóságod szívünkben él.
543. Ezen emléket szeretete jeléül emeltette
544. Ezt a nagy fájdalmat leírni nem lehet, csak letörölni a könnyeket.
545. Fájó és megtört szívvel emlékezünk.
546. Fájó szívünk fel-felzokog érted, örökké szeretünk, nem feledünk téged.
547. Ha gyásznapijaink le fognak telni, idejövünk hozzád örökre pihenni.
548. Ha megszűnik az én szívem dobogni, idejövök hozzád megpihenni.
549. Hiába keresünk, könnyes szemünk már soha nem talál.
550. Hiába omlik rád a sír komor göröngye, emléked itt marad szívünkben örökre.
551. Hiányzol közülünk, a helyed üres lett, egy váratlan pillanat megölte szívedet.
552. Hit, remény, szeretet. Vezéreljen titeket.

553. Hogy elmentél, búcsú nélkül itt hagytál, ez nagyon fáj.
554. Hogyha hív majd jó Istenünk, fáradt testtel ide jövünk.
555. Ifjan életed tavaszán szálltál sötét sírba, szerető szüleid bánatban itt hagyva.
556. Istenem én többé már el nem veszíthetlek.
557. Istenem, legyen meg a Te akaratod.
558. Istenünk kérünk, vedd helyettünk oltalmadba őt, tárd ki kapudat nyugodni vágyó lelke előtt.
559. Kedves gyermekem légy őrző angyala kis testvérekédnek.
560. Kis szívednek gyors lüktetése, rövid kis életednek lett befejezése.
561. Korán szakított le az élet vihara, mint rózsabimbót nyílása kezdetén.
562. Könnyes az út, mely sírodhoz vezet, Isten örködjék pihenésed felett.
563. Könnyes szemmel már csak a sírodat nézzük.
564. Küzdelem volt életem, szívem megszűnt dobogni, jó feleségem/férjem/gyermekem/testvérem, hozzád jöttem nyugodni.
565. Legyen áldott emléketek.
566. Legyen áldott emlékezete.
567. Legyen álma pihentető, s emléke áldott!
568. Legyen álmotok csendes!
569. Legyen békés örök álmotok!
570. Legyen emléke áldott, nyugodalma csendes!
571. Legyen örök álmod oly édes, mint amilyen keserű a bánata megtört szüleidnek.
572. Lelked, mint fehér galamb, csendesen messzire szállt.
573. Magadba zártad a sors ezernyi baját, és váratlanul, búcsú nélkül minket itt hagytál.
574. Már nem félek a haláltól, mert tudom, hogy egyszer ti is itt lesztek velem, újra érezhetem a szeretetet és ölelésetek.
575. Megpihenni tértem, éltem alkonyán, örök nyugalmat adj nekem jó atyám.
576. Míg a hú fiú nyugossza álmát, kesergő szüleit vigasztalja a Hit.
577. Mindvégig azt adtad, ami a tied: nyugalmat, jóságot, örömet, hitet!
578. Nehéz utam itt ért véget.
579. Nélküled üres a ház, lelkünk nyugalmat nem talál!
580. Nem fogjuk többé elfáradt kezedet, nem simogatjuk öszülő fejedet.
581. Nevessetek és gondoljatok rám, hiszen én itt vagyok veletek, csak én az út másik oldalán.
582. Nevezetek a nevemen, beszéljeteek hozzám olyan könnyen és egyszerűen, ahogy mindig.
583. Nincs szó, mely híven fejezhetné ki fájdalomat, nincs szó, csak könny.
584. Nyugodalom, mely elszállottál a mi szívünkéből, szállj ide e sírnak drága lakója fölé.
585. Nyugodjon por teste a földnek gyomrában, lelke örvendezzen angyalok sorában.
586. Nyugszik a hajnal, pihen a táj, nem tudok aludni, mert valami fáj.
587. Oly szomorú mindig csak egyedül lenni, valakit mindenütt hiába keresni.
588. Olyan seb ez, mely nem gyógyul be, olyan bánat, melyet nem ért, csak az, aki átélte már.
589. Örök világosságban, békében nyugodj, soha el nem feledünk, biztosan tudod.
590. Pihenésed legyen édes.
591. Pihenj csendesen.
592. Reményünk csillagát fedj e sírhalom, emlék keresztje rá szülői fájdalom.
593. Segítő szavad örökké halljuk, dolgos kezed érezzük.
594. Sírját e márvány, emlékét tettei őrzik.
595. Sok szenvedés és hosszú, igen nagy fájdalom útján érkeztem ide.

596. Sokat küzdöttél, sokat dolgoztál, majd sokat szenvedtél, de emléked szívünkben örökké él.
597. Szent az ígéret: hit - s örök élet!
598. Szeretettel emlékezünk.
599. Szeretetünk örökké él szívünkben.
600. Szeretetünk örökké veled marad!
601. Szeretetünk síron túl is él
602. Szerető szíve pihen a föld alatt, minden érted hulló könnycsepp nyugtassa álmodat.
603. Szerető szíved nem dobban már többet, vigasztaló szót nem kapok már Tőled.
604. Szeretteim ne fájjon értem szívetek, kívánom, míg éltek boldogok legyetek.
605. Szeretteim, én már elmegyek, küzdöttem, de már nem lehet, a csend ölel át és a szeretet.
606. Szíveteket ne eméssze fájdalom, vigasz legyen, hogy örökké álmodom.
607. Szívük nemes volt, kezük dolgos, életük nehéz volt, álmuk legyen boldog.
608. Találkozunk ott, ahol a szív nem fáj.
609. Távozásod örökre összetörte szívünk, mert rajongva szerettünk drága gyermekünk.
610. Te voltál életem segítőtársa, szerető szívemnek kinyíló virága.
611. Tebenned bízunk elejétől fogva.
612. Téged kereslek, utánad vágyom, nem hiányzott így még senki a világon.
613. Temető csendje ad neked nyugalmat, szívünk bánata örökre megmarad.
614. Utat mutatsz, mert szívünkben mindörökké létezel.
615. Van-e az életben több remény, vagy csak ennyi?
616. Van-e létünknek célja vagy csak ennyi?
617. Várjuk a nagy ígéretet, enyészetből új életet.
618. Várjuk itt nyugodtan a feltámadást!
619. Veje és leánya kik hön tisztelék emlékének e követ emelék.
620. Vidám arcod nem látjuk többé, de drága emléked szívünkben él örökké.
621. Életed legszebb tavaszán, eltiport a halál, Emléked szívünkben örökké fáj.
622. A halál korán elragadt, de emléked meg marad.
623. Te voltál a mindenünk a bánat maradt meg nekünk.
624. Bolygó csillagként élted életed S halálod is úton talált. Oh, nyugodj most e néma hant alatt, Míg egyszer én is eljövök hozzád.
625. Akinek szüleit nem fedi sírhalom Nem tudja igazán, hogy mi a fájdalom.
626. Egy borzalmas pillanat megölte szívedet, Nekünk más nem maradt csak fájó emléked.
627. Nyugodj e néma hant alatt míg egyszer eljövünk tehozzád.
628. Életed sok munka volt és törődés, jutalmad legyen a nyugalom és pihenés.
629. Szomorú az elválás, boldog lesz a találkozás.
630. Soha el nem felejtünk.
631. Én már alszom csendesen ó ne zavarj meg álmomat. Borulj a síromra halkan, csendben Legyetek nyugodtak nekem már nem fáj semmisem.
632. Míg éltél nagyon szerettünk, amíg élünk el nem felejtünk.
633. Gyászolják kik szerették.
634. Ha fájó szívem megszűnik dobogni hozzád jövök megpihenni.
635. Ha a gyász napjai lefognak telni idejövök hozzád megpihenni.
636. Bánatot sohasem okoztál, csak amikor minket örökre itt hagyta.
637. Nincs a földön annyi szeretet, amennyi nekünk benne elveszett.
638. Megnyugszunk, ha majd találkozunk.
639. Munka, küzdelem volt életed, örök nyugalom legyen pihenésed.
640. Az örök világosság fényeskedjék nekik.
641. Szeretet férj volt, és jó családapa, bánatos családjának most őrangyala.

642. Fájdalmas perceidben tudom ránk gondoltál. De a jaj kiáltás nem jutott el hozzánk.
643. Kinek gyermekét nem fedi sírhalom, nem is tudja mi az igazi fájdalom.
644. Amíg élt küzdött és szenvedett értünk.
645. Álmodtál egy boldog jövőt, Tündérien szépet, De a kegyetlen sors minden összetépett.
Mosolygó ifjúságod álma szelíd jósággal sírba szállt veled. És mi sírva örködünk
csendes álmaid felett.
646. A virág elhervad a kőszikla meghasad, Emléked szívünkben örökké megmarad.
647. Szívünkben nem volt más csak jóság és szeretet. Isten áldja meg érte lelküket.
648. Számunkra te sosem leszel halott, örökké élsz, mint a csillagok.
649. Itt nyugszik valaki, aki holnap akart boldog lenni.
650. Csak játszottam, és kacagva ástam a síromat
Most meg a sírköves a sírkőre valami szívhez szólót írogat.
Bocsánat, ha most könnyes szemmel szemléled ezt,
Így az idő távlatából, már minden másképp fest,
Egyszerű ember voltam, egyszerű szavakkal,
Tele félelemmel, ja, hatalmas falakkal!
651. A legjobb ember sem tudja megakadályozni sorsának beteljesedését: a jók korán, a
gonoszak későn halnak meg.
652. Hiába hordjuk sírodra a virágot
Eltemettük veled az egész világot...
653. Számunkra Te sohasem leszel halott
Örökké élni fogsz mint a csillagok
Drága jó szívét, két dolgos kezét
Áld meg Atyám.
S mi köszönjük, hogy ő lehetett
a mi édesanyánk.
654. Az Apák nem hallnak meg,
Csak a szívük pihen meg örökre!
655. Istenünk kérünk vedd helyettünk oltalmadba őt
Tárd ki kapudat, nyugodni vágyó lelke előtt
656. Küzdelem és szenvedés volt az életünk
Legyen nyugodt csendes pihenésünk
657. Emléked szívünkben örökké élni fog
658. "Elmentél életed legszebb korában
Itt hagytál bennünket bús árvaságban"
Küzdelem volt életünk
Fogadd be lelkünk
Ó mennyben Istenünk.
659. "Még most is hallom a hangodat
érezem kezed, hogy most is simogat"
660. Az Úr énnekem őriző pásztorom
661. A jó szülőket feledni nem lehet
Míg élünk ide hív a szeretet.
662. Egy tragikus pillanat ölte meg szívedet
Amely nem ismert mást csak a szeretetet
Tetted - rendkívüli - mert a hivatás felelőssége
az életösztönt is legyőzte!"
663. Amíg éltek értünk küzdöttek
Amíg élünk nem felejtjük tettüket

664. Megpihenni tértem, éltem alkonyán
Örök nyugalmat adj nekem jó atyám.
665. Az nem hal meg kit eltemetnek
Csak az hal meg kit elfelednek
666. "Boldogok, akiknek szívük tiszta:
mert ők az Istent meglátják..."
667. "Fehér galamb szállj a fiunk fejfájára
A fájó szívű szülők helyett
Te vigyázz az ő álmára"
668. "Kis szívednek gyors lüktetése
Rövid kis életednek lett befejezése
669. Mint vadra a vadász ki lesben áll.
Úgy rabolt el tőlem orvul a halál.
670. "Bánatunk végtelen, mert itt hagytál
bennünket hirtelen"
671. Emléked szívünkben örökké élni fog
672. "Drága szép emléked örökké közöttünk él"
673. Nehéz - e kő, de nehezebb a bánat
Mely szívére borult az egész családra.
674. "Pihenj csendesen"
675. Szívük nemes volt, kezük dolgos
Életük nehéz volt, álmuk legyen boldog.
Csak az hal meg, akit elfelednek
Örökké él kit nagyon szeretnek.
676. "Kinek gyermekét nem fedí sírhalom,
Az nem tudja mi az igazi fájdalom"
677. Nem okozott nekünk csak egyszer bánatot
Elment fiatalon, fehérén
S fekete gyászt hagyott
678. Miért szakított bimbót a halál
Mikor hervadt virágot is talál
679. Bimbó voltál édes kis gyermekünk
Mikor a halál elrabolt tőlünk
Angyal lettél ez az egy vigaszunk
Imádkozzál érettünk, korán letört virágunk.
680. "Fiatal életed elvették tőlünk
De a lelked velünk maradt. Szeretteid"
681. Ó kegyetlen halál
Miért vittél bimbót
Mikor hervadt rózsát is találsz.
682. Miért vett bimbót a halál
Amikor hervadt rózsát is talál
Reményünk csillagát fedí - e sírhalom
Emlék keresztje rá szülői fájdalom
683. "Korán szakított le az élet vihara
Mint rózsabimbót nyílása kezdetén!"
684. "Ifjan életed tavaszán szálltál sötét sírba
Szerető Szüleid bánatban itt hagyva"
685. Távozásod örökre összetörte szívünk,
Mert rajongva szerettünk drága gyermekünk.

686. Te voltál a szemünk fénye csillaga
Jézuskának kicsi kis angyala.
687. "Életed hajnalán letört a halál
Ejtsen könnyet érted, ki e sírnál megáll"
688. A jó szülőket feledni nem lehet, míg élünk ide hív a szeretet.
689. A jóság és szeretet megtestesülése volt.
690. A lélek él. Találkozunk.
691. A szeretet soha el nem fogy.
692. A szíve megpihent a miénk vérzik, a halál fájdalmát csak az élők érzik.
693. A te szíved pihen, a miénk vérzik, hisz a fájdalmat csak az élők érzik.
694. A viszontlátásra!
695. Adjon neked az Úr örök nyugalmat és békességet.
696. Aki dönt, felettünk áll, kezében vagyunk mindannyian.
697. Aki hisz én bennem, ha meghal is él.
698. Aki szeret, az soha nem feled, mert te túléled az őszt és a telet.
699. Áldás emlékére.
700. Áldás és béke a legszeretettebb férj drága poraira!
701. Áldás és béke drága hamvaira!
702. Áldás és béke drága poraira.
703. Áldás és béke hamvaidra!
704. Áldás és béke lengjen a felejthetetlen jó férj drága porai felett!
705. Áldás és béke lengjen drága porai fölött!
706. Áldás és béke lengjen porai fölött!
707. Áldás hamvaira.
708. Áldás poraikra.
709. Áldás reájuk.
710. Áldott e hant, mely fölött a hitvesi és gyermeki szeretet lebeg.
711. Áldott legyen emléke.
712. Állítatott férje s testvéri szeretetből...
713. Állni soká fog e kő, hamarabb elporlik azonban, mint lelkünkben ama bánat, amelyet okoz.
714. Álmodtál egy öregkort, csodásat és szépet, de a betegséged mindent összetépett.
715. Aludjék a feltámadásig.
716. Aludni fogsz s nem lesznek álmaid. Aludni fogsz és nem lesz több reggeled.
717. Ami neked csend és nyugalom, az nekem örökös fájdalom.
718. Amíg éltek értünk küzdöttek, amíg élünk nem felejtjük tettüket.
719. Angyal lettél ez az egy vigaszunk, imádkozzál érettünk, korán letört virágunk.
720. Arra nem gondoltál, hogy engem itt hagyta.
721. Az élet fájdalom, itt az örök nyugalom.
722. Az igazak emlékezete áldott.
723. Az Isten engem is hozzátok vigyen el.
724. Az nem hal meg kit eltemetnek, csak az hal meg kit elfelednek.
725. Az Ő szíve megpihent a miénk vérzik, a halál fájdalmát csak az élők érzik.
726. Az örök elválás fájdalmával emlékezünk.
727. Az Úr az én pásztorom.
728. Az Úr énnekem őriző pásztorom.
729. Az Úr megőrzi a ti lelketeket.
730. Az Úr veled.
731. Bánatunk végtelen, mert itt hagyta, bennünket hirtelen.
732. Béke hamvainak!

733. Béke hamvaira. Kegyeletük jeléül emeltették hálás gyermekei.
734. Béke lengjen drága hamvai felett.
735. Béke lengjen hamvai felett!
736. Béke lengjen sírhalmán!
737. Béke poraikra.
738. Béke poraira! Hálás kegyelet jeléül állította hű bánatos neje.
739. Béke veletek.
740. Bimbó voltál édes kis gyermekünk, mikor a halál elrabolt tőlünk.
741. Boldogok a halottak, akik az Úrban haltak meg.
742. Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istent meglátják.
743. Búcsú nélkül mentem én el tőletek, nem búcsúzom, ma is élek köztetek.
744. Csak a mi rög volt, vált röggé, a szeretet él mindörökké!
745. Csak az évek múlnak, feledni nem lehet, hogy fiatalon kettétört életed.
746. Csak az hal meg, akit elfelednek, örökké él, akit nagyon szeretnek.
747. Családi nyughelyük.
748. De mennyivel jobb lenne, ha ez mind itt és most lenne, elcserélném az örökkévalót egyetlen percre veletek!
749. De tudjuk, hogy a csillagok közt a legfényesebb te leszel.
750. Drága szép emléked örökké közöttünk él.
751. E példás anyának porait is áldja, hálásan tiszteli emlékét, utódja.
752. Édesanyánk nyugodj békében!
753. Édesapánk viszontlátásra, édesanyánk viszontlátásra.
754. Egy éve már annak, hogy örökre elmentél, életedben, pedig hűséggel szeretted.
755. Egy tragikus pillanat ölte meg szívedet, amely nem ismert mást csak a szeretetet.
756. Elcsitult a szív, mely értünk dobogott, pihen a kéz, mely értünk dolgozott.
757. Elég lesz-e néked köszönet helyett, hogy amíg csak élünk, fogjuk a kezéd?
758. Elég neked az én kegyelmem.
759. Elérted vágyadat itt vagy a fiadnál.
760. Életed hajnalán letört a halál, ejtsen könnyet érted, ki e sírnál megáll.
761. Életed úgy múlt el, mint egy pillanat, de emléked szívünkben örökké megmarad.
762. Életünk e világon véges, végére már csak a számvetés marad.
763. Elfáradtál az élet tengerén, pihenj csendben a föld lágy ölén.
764. Elmentél életed legszebb korában, itt hagytál bennünket bús árvaságban.
765. Elmentél, búcsúzni időd nem volt már, hiába várunk, nem kopogsz, soha már.
766. Elmúlt, mint száz más pillanat, s tudjuk mégis, hogy múlhatatlan, mert szívek őrzik nem szavak.
767. Elvitted a fényt, a mosolyt, csak egy sugarat hagytál, a szép emlékedet.
768. Emberi törvény kibírni mindent, s menni mindig tovább, akkor is, ha nincsenek már remények és csodák.
769. Emléked a szívünkben örökké él.
770. Emléked élni fog!
771. Emléked örökké él!
772. Emléked örökké élni fog szívünkben.
773. Emléked szívünkben él.
774. Emléked szívünkben örökké élni fog.
775. Emlékezünk.
776. Emlékül emeltette testvére. Béke hamvaira!
777. Én nem haltam meg, ami nektek voltam, még mindig vagyok.
778. Értünk éltél, bennünket szeretted, s bár a halál elszakított tőlünk, jóságod szívünkben él.

779. Ezen emléket szeretete jeléül emeltette ...
780. Ezt a nagy fájdalmat leírni nem lehet, csak letörölni a könnyeket.
781. Fájó és megtört szívvel emlékezünk.
782. Fájó szívünk fel-felzokog érted, örökké szeretünk, nem feledünk téged.
783. Fehér galamb szállj a fiunk fejfájára, a fájó szívű szülők helyett, te vigyázz az ő álmára.
784. Felejthetetlen édes anyjuk emlékére állították mély gyászba borult háládatos gyermekei.
785. Fiatal életed elvették tőlünk, de a lelked velünk maradt. Szeretteid.
786. Ha gyásznapiunk le fognak telni, idejövünk hozzád örökre pihenni.
787. Ha megszűnik az én szívem dobogni, idejövök hozzád megpihenni.
788. Ha ránézünk sírodnak kövére, szorgalmas munkádnak e sir lett a bére.
789. Ha vártok hát bocsánatot. Nekik is megbocsájtatok.
790. Hiába keresünk, könnyes szemünk már soha nem talál.
791. Hiába omlik rád a sír komor göröngye, emléked itt marad szívünkben örökre.
792. Hiányzol közülünk, a helyed üres lett, egy váratlan pillanat megölte szívedet.
793. Hit, remény, szeretet. Vezéreljen titeket.
794. Hogy elmentél, búcsú nélkül itt hagytál, ez nagyon fáj.
795. Hogyha hív majd jó Istenünk, fáradt testtel ide jövünk.
796. Ifjan életed tavaszán szálltál sötét sírba, szerető szüleid bánatban itt hagyva.
797. Igaz kegyelete jeléül állította ...
798. Imádkozzatok ott fönt az egekben.
799. Isten veled a viszontlátásig!
800. Istenem én többé már el nem veszíthetlek Emelte hű ...
801. Istenem legyen meg a Te akaratod.
802. Istenünk kérünk, vedd helyettünk oltalmadba őt, tárd ki kapudat, nyugodni vágyó lelke előtt.
803. Jézus a mi reményünk.
804. Jézus szíve irgalmaz nekik.
805. Kedves gyermekem légy őrző angyala kis testvérekédnek.
806. Kinek gyermekét nem fedi sírhalom, az nem tudja mi az igazi fájdalom.
807. Kis szívednek gyors lüktetése, rövid kis életednek lett befejezése.
808. Korán szakított le az élet vihara, mint rózsabimbót nyílása kezdetén.
809. Könnyes az út, mely síroddhoz vezet, Isten örködjék pihenésed felett.
810. Könnyes szemmel már csak a sírodat nézzük.
811. Küzdelem és szenvedés volt az életünk, legyen nyugodt csendes pihenésünk.
812. Küzdelem volt életem, szívem megszűnt dobogni, jó testvérem, hozzád jöttem nyugodni.
813. Küzdelem volt életünk, fogadd be lelkünk, ó mennyben Istenünk.
814. Küzdöttél, de már nem lehet, a csend ölel át és a szeretet.
815. Légy hű mindhalálig!
816. Legyen áldott emléketek.
817. Legyen áldott emlékezete.
818. Legyen álma pihentető... s emléke áldott!
819. Legyen álmotok csendes.
820. Legyen békés örök álmotok.
821. Legyen emléke áldott nyugodalma csendes! A béke angyala s a hálás kegyelet.
822. Legyen meg a Te akaratod!
823. Legyen örök álmod oly édes, mint amilyen keserű a bánata megtört szüleidnek.
824. Lelked, mint fehér galamb, csendesen messzire szállt.

825. Magadba zártad a sors ezernyi baját, és váratlanul, búcsú nélkül minket itt hagytál.
826. Már nem félek a haláltól, mert tudom, hogy egyszer ti is itt lesztek velem, újra érezhetem a szeretetet és ölelésetek.
827. Még most is hallom a hangodat, érzem kezed, hogy most is simogat.
828. Megpihenni tértem, éltem alkonyán, örök nyugalmat adj nekem jó atyám.
829. Mert én tudom, hogy az én megváltóm él és utoljára az én porom felett megáll.
830. Miért szakított bimbót a halál, mikor hervadt virágot is talál.
831. Miért vett bimbót a halál, amikor hervadt rózsát is talál.
832. Míg a hű fiú nyugossza álmát, kesergő szüleit vigasztalja a Hit.
833. Mikor testemet már roskadozva vittem, váratlanul, csendesen átkarolt az Isten.
834. Mindvégig azt adtad, ami a tied: nyugalmat, jóságot, örömet, hitet!
835. Mint vadra a vadász ki lesben áll, úgy rabolt el tőlem orvul a halál.
836. Nehéz - e kő, de nehezebb a bánat, mely szívére borult az egész családra.
837. Nehéz utam itt ért véget.
838. Nekem az élet Krisztus és a meghalás nyereség.
839. Nélküled üres a ház, lelkünk nyugalmat nem talál!
840. Nem fogjuk többé elfáradt kezedet, nem simogatjuk ősülő fejedet.
841. Nem okozott nekünk csak egyszer bánatot, elment fiatalon, fehérén, s fekete gyászt hagyott.
842. Nevessetek és gondoljatok rám, hiszen én itt vagyok veletek, csak én az út másik oldalán.
843. Nevezetek a nevemen, beszéljetek hozzám olyan könnyen és egyszerűen, ahogy mindig.
844. Nincs szó, mely híven fejezhetné ki fájdalmamat, nincs szó, csak könny.
845. Nyíljatok a sírján, halványsárga rózsák, zengjete éneket, énekes madárkák.
846. Nyugodalom, mely elszállottál a mi szívünkéből, szállj ide e sírnak drága lakója fölé.
847. Nyugodj békében.
848. Nyugodjanak a jó Isten nevébe.
849. Nyugodjatok békében.
850. Nyugodjon por teste a földnek gyomrában lelke örvendezzen angyalok sorában.
851. Nyugszik a hajnal, pihen a táj, nem tudok aludni, mert valami fáj.
852. Ó kegyetlen halál, miért vittél bimbót, mikor hervadt rózsát is találsz.
853. Oly szomorú mindig csak egyedül lenni, valakit mindenütt hiába keresni.
854. Olyan seb ez, mely nem gyógyul be, olyan bánat, melyet nem ért, csak az, aki átélte már.
855. Olyanok voltunk, mi is mint ti, olyanok lesztek majd ti is mint mi: por és hamu.
856. Örök életet adott nekünk az Isten.
857. Örök nyugvó helyük.
858. Örök világosságban, békében nyugodj, soha el nem feledünk, biztosan tudod.
859. Pihenésed legyen édes.
860. Pihenj csendesen.
861. Reményünk csillagát fedi e sírhalom, emlék keresztje rá szülői fájdalom.
862. Segítő szavad örökké halljuk, dolgos kezed érezzük.
863. Sírját e márvány, emléké tettei őrzik.
864. Sok szenvedés és hosszú igen nagy fájdalmak útján érkeztem ide.
865. Számunkra te soha nem leszel halott, örökké élni fogsz, mint a csillagok.
866. Szent az ígéret: hit - s örök élet!
867. Szeretettel emlékszünk.
868. Szeretetünk örökké él szívünkben.
869. Szeretetünk örökké veled marad!

870. Szeretetünk síron túl is él
871. Szerető szíve pihen a föld alatt, minden érted hulló könnycsepp nyugtassa álmodat.
872. Szerető szíved nem dobban már többet, vigasztaló szót nem kapok már Tőled.
873. Szeretteim ne fájjon értem szívetek, kívánom, míg éltek boldogok legyetek.
874. Szeretteim, én már elmegyek, küzdöttem, de már nem lehet, a csend ölel át és a szeretet.
875. Isten veletek.
876. Szíveteket ne eméssze fájdalom, vigasz legyen, hogy örökké álmodom.
877. Szívük nemes volt, kezük dolgos, életük nehéz volt, álmuk legyen boldog.
878. Találkozunk ott, ahol a szív nem fáj.
879. Távozásod örökre összetörte szívünk, mert rajongva szerettünk drága gyermekünk.
880. Te voltál a szemünk fénye csillaga, Jézuskának kicsi kis angyala.
881. Te voltál életem segítőtársa, szerető szívemnek kinyíló virága.
882. Tebenned bízunk eleitől fogva.
883. Téged kereslek, utánad vágyom, nem hiányzott így még senki a világon.
884. Temető csendje ad neked nyugalmat, szívünk bánata örökre megmarad.
885. Tetted - rendkívüli - mert a hivatás felelőssége az életösztönt is legyőzte.
886. Tiéd a csönd, a nyugalom, miénk a könny, a fájdalom.
887. Tiétek a nyugalom, miénk a fájdalom.
888. Tudom, hogy az én Megváltóm él.
889. Utat mutatsz, mert szívünkben mindörökké létezel.
890. Van-e az életben több remény, vagy csak ennyi?
891. Van-e létünknek célja vagy csak ennyi?
892. Várjuk a nagy ígéretet, enyészetből új életet.
893. Várjuk itt nyugodtan a feltámadást!
894. Velem vagy Istenem mindig velem.
895. Vidám arcod nem látjuk többé, de drága emléked szívünkben él örökké.